

Fordul a széljárás az orosz–ukrán háború kapcsán

2024 november 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Zelenszkij pólójának felirata – Tegyük újra kicsivé Oroszországot – bolygónk egészségének a stabilitását tenné kockára.

Néhány nappal ezelőtt Zelenszkij elnök a televízióban *Tegyük újra kicsivé Oroszországot* – feliratú pólóban intézett szöveget az ukránokhoz és nyugati támogatóikhoz. Nézttem ezt az embert és nem értettem. Tudja-e, hogy mit is kíván ezzel az angol felirattal, ami Donald Trump *Tegyük újra nagyvá Amerikát!* – szlogenjének a parafrázisa. Talán elfelejtette, hogy ? már nem showman, énekes, parodista vagy komikus, hanem Ukrajna első embere. Egy ilyen gegnek szánt póló valójában nem üzen semmit.

Annál is inkább, mert mindeközben az orosz hadigépezet lassan, de egyre magabiztosabban tör előre.

Ezért nem értem, mi volt ezzel a felirattal a célja. Láthatóan csak arra volt jó, hogy feldühítse az oroszokat, még inkább megerősítse Putyin elnök támogatását a hatalmas ország legeldugottabb szegletében is. Ez pedig nem segíti Ukrajnát ebben a háborúban. Amelynek alapvető céljaival aligha vannak tisztában azok az ukránok, akik életüket áldozzák, és gyerekeik jövőjét is most teszik tönkre. Mert ez a háború és az elzárkózás is azt a célt szolgálják, hogy Oroszországot meggyengítsék, Putyin elnököt eltávolítsák a hatalomból. Ez a nyugati támogatók minimális célja. A végső célja pedig Oroszország szétverése, több kisebb, könnyebben irányítható, manipulálható államra szakítása. Magyarán, a szovjet befolyási övezet szétverése után, a folyamat kicsit megkésett beteljesítése.

Régóta ez a nyugati befektetői csoportok álma. Már Gorbacsov, majd Jelcin idején megjelentek Moszkvában, akik hatalmas üzleti lehetőséget láttak ebben a tervben. Nem meglepő módon itt is élen járt Soros György, persze csak a demokrácia és a jogállamiság nagyobb üdvére. Ez a számukra szépen alakuló folyamat megszakadt, amikor az ezredfordulón Vlagyimir Putyin lett az orosz elnök. Azóta is folyamatosak a próbálkozások, hogy destabilizálják az országot, és ezáltal megszerezzék a teljes befolyást. Ennek a folyamatnak a részeként lehet értelmezni mindazt, ami tíz esztendeje zajlik Ukrajnában. Így válik érthetővé az orosz–ukrán háborúban tanúsított nyugati, kiemelten az amerikai alapállás.

Ennek fényében érdemes megvizsgálni azt, hogy mi is történne a világ legnagyobb területű országával, ha sikerre vezetne ez a terv. Azt először le kell szögezni, hogy ez semmiképpen sem menne végbe békés körülmények között. Az Orosz Föderációnak jelenleg nyolcvanöt egyenlő jogokkal rendelkező része van. Köztársaságok, önálló területek, autonóm körzetek, szövetségi városok. Ezt a hatalmas országot a közös nyelv és kultúra mellett az egységes közigazgatási rendszer és a hadsereg tartja egyben. És a birodalmi tudat, amely még a cári időkben is és a szovjet érából fakad. Ezért aztán a politikusok, oligarchák, tábornokok és az egyszerű orosz emberek sem tartják el, hogy feldarabolják az országukat.

Ha a Szovjetunió szétesésekor központi kérdés volt az atomfegyverek biztonsága, azok elszállítása a függetlenné váló egykori tagköztársaságokból, akkor ma ez még inkább kritikus kérdés lenne. Egy esetleges szétesés első problémája ez lesz.

Ahogy a hadsereg jövője, az egyes egységek reakciója, a modern és nagy tömegű fegyverek sorsa is. Kiemelten a rakétacsapatok, az atom ütegek, a tengeralattjáró flotta. A közel kétmillió hadsereg mozgása is kiszámíthatatlan lenne. Főleg az ukrán háborúban résztvevő, komoly harci tapasztalatokat szerzett egységek esetében. Az európai hadseregek aligha lennének képesek még békefenntartó tervletek végrehajtására sem orosz területen.

Aztán vegyük ide az iszlám radikalizmus kérdését. A Kaukázusban ez máig égető probléma az oroszoknak. Csecsen szélsőségesek a napokban is támadást intéztek az orosz Nemzeti Gárda járőrei ellen. Egy szélsőséges iszlamista államalakulat létrejötte Európa közelében szintén súlyos következményekkel járna.

A következő kérdés az lenne, hogy a szibériai ásványkincsek felett ki szerezne meg a hatalmat.

Hiába gondoljuk azt, hogy majd az amerikai tőke és a fegyveres erői képesek lesznek ezeket az új bábállamokat befolyásuk alatt tartani. Ugyanis az ázsiai térség szomszédos államai sokkal nagyobb eséllyel indulnának ebben a versenyben. Már csak a földrajzi közelség miatt is. Az elmúlt években már megindult az orosz nyersanyag és energia ebbe az irányba, az ellenséges Európa helyett. Ezeket túl még hosszasan lehetne sorolni azokat a területeket, ahol a Nyugat csak veszítené egy szentes Oroszország kincseiért folytatott küzdelemben.

Cserében viszont semmit sem nyernének. Egy káoszba zuhanó birodalom hosszú évekre destabilizálná Európát és Ázsiát is. Az utódállamok pedig sokáig nem lennének képesek megfelelő életszínvonallal, közbiztonsággal megtartani a lakosságukat. Ez pedig hatalmas migrációs áradatot generálna. Az ásványkincsek kitermelése leállna vagy kiszámíthatatlan lenne. Csakúgy, mint az orosz gabonatermelés, amely jelenleg a világ vezető búzaexportora. Növényiolaj-exportban pedig a második legnagyobb. Csak ezek kiesése drámai élelmiszer-drágulást és éhínséget is okozhatna a fejlődő világban. Aminek következményeit már fel sem tudjuk mérni.

Egy szó, mint száz, Zelenszkij pólójának felirata bolygónk egészének a stabilitását tenné kockára. Meggyőződésem, hogy a nyugati politikai, gazdasági és katonai szakértők egyöntetű véleménye az, hogy Oroszország esetleges szétesése ma sokkal több kárt okozna, mint amennyi elnyel járna. Nem véletlen, hogy az ukrán háború lezárásának kérdésében fordul a nyugati széljárás.

Ma már nem az a kérdés, hogy győzhet-e Ukrajna, hanem az, hogy megérte-e százezrek halála.

A fő kérdés pedig az lesz, hogy Oroszországot végleg a Nyugat ellenségévé tesszük, vagy megtaláljuk a kiutat ebből a zsákutcából és új alapokra helyezjük az együttműködést az orosz medvével. Ami, mint tudjuk, nem játék.

Horváth József

A szerző biztonságpolitikai szakértő

www.magyar nemzet.hu

Ajánló